

Răspunsul cerut de ADINA SPERANTA

CRITICUL BLIND

Răspunsul cerut de ADINA SPERANTA la poezia " Să nu uităm asfințitul " a poetului FLAVIUS.

Am să răspund Adina, cerându-mi scuze că la comentariile prezentei poezii trebuie să dau explicații unui cititor și nu autorului care mă poate întreba sau poate cere explicații. Observațiile ce le fac la fiecare poezie citită au un caracter obiectiv prin filtrul observației subiective specifice observatorului critic.

Pentru a ajunge la concluzia finală mă fac nevoit să confirm că aripa esteticii se numește frumos. Frumosul trăiește prin perfecțiunea fenomenului. Mergând mai departe, fenomenul face legătura între lumea obiectivă și cea subiectivă condiționată de plăcerea fără interes, ceea ce se traduce-mai departe - prin percepția senzitivă, senzorială a fenomenului observat înainte (apriori) de percepția rațională. Cu alte cuvinte ce simți înainte de folosirea funcțiilor senzoriale. Folosirea sau intervenția funcțiilor senzoriale depărtează frumosul psihofizic care gestionează concepția afectivă, intelectuală, pragmatică și inductivă în construcția și consolidarea frumosului în sine.

Tocmai această simțirea a fenomenului înainte de percepția lui prin senzorii logicii, deci înainte de rațiune, mă determină să acord calificativul deocamdată DA. Am mai dat un exemplu zilele trecute unui aspirant la nobila artă de poet că rima nu este necesară în fiecare poezie.

Exemplu:... "Spune-mi, dacă te-aș prinde-ntr-o zi
Și ți-aș săruta talpa piciorului,
Nu-i așa că ai șchiopăta puțin, după aceea,
De teamă să nu-mi strivești sărutul?"

Ultima strofă emană frumosul la fiecare cuvânt:

- 1) În piele nu se vede durerea coaptă-n interior, ---- superb... NU am ce să comentez.
- 2) nimeni nu privește pe geam afară din suflet,... Superb ---NU am ce să comentez.
- 3) trupul și el se schimbă cu anii... ADEVĂR ABSOLUT... nu am ce să comentez.
- 4) se-mbracă-n aura îngroșată de prejudecăți... ce induc teama de moarte... SUPERB... nu am ce să comentez.

În penultima strofă este o intuire apriori a fenomenului " sfârșit " și dau exemplu versurile:

Tu te supui acelorași uși ce trebuie deschise
Pe fiecare hol dintr-un spital
Crezând că acolo este ultima salvare.

Se adevărește ceea ce v-am zis: estetica are aripa frumosului în faza de dinainte de percepția logică... adică percepția pură.

Eu văd în această poezie un ocean ce viațește prin sufletul îngroșat de prejudecăți în fața sfârșitului. Sunt trei elemente care definesc estetica versului - fără rimă - din această poezie, și anume:

- 1) Existența senzorială primară- nașterea esteticului;
- 2) Existența rațională - consolidarea esteticului;
- 3) Existența prin credință - certitudinea primelor două etape ale esteticului ce se naște.

Mie îmi place mult și dau Deocamdată DA!

Cer scuze de la autor pentru explicațiile date pe câmpul lui de luptă.

Cred că " m-am justificat".

Mai dau un exemplu:

Un coleg al meu la facultate a vrut să pice un student printr-o glumă. I-a zis studentului neștiutor să spună o notă de trecere care începe cu P...; Studentul a zis PINCI... Colegul a râs și l-a trecut, pentru efectul senzorial al esteticului, adică frumosul creat prin răspuns. Dacă intervenea existența rațională... NU l-ar fi trecut niciodată... că NU MERITA!

Scuze pentru eventualele greșeli... timpul este dușmanul omului ocupat și trebuie să mai citesc și pe cei care mă așteaptă sau nu...

Aprecierea mea sinceră.

Am să postez răspunsul și la contul meu.

FELICIT AUTORUL SI CRED ÎN EL. NU ARE NEVOIE DE RIMĂ.